УДК 004.8
В. Гайдук
Тернопільський національний технічний університет ім. Івана Пулюя (Україна)

ПРОБЛЕМА ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В НАУЦІ

V. Haiduk

THE PROBLEM OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN SCIENCE

Проблема штучного інтелекту в науці охоплювала широке коло досліджень XXI століття. Нові результати в області моделювання, психіки, робототехніки, обчислюваної техніки, кібернетики, енергетики, неврології, психології, лінгвістики, біо- та нанотехнологій вимагають подальших рефлексій. Основне важливе питання, яким задаються дослідники у цій галузі – це: «Чи може машина мислити?» Воно було поставлене Аланом Тюрінгом в 1950 році та підштовхнуло вчених до створення науки про моделювання людського розуму. Деякі прихильники штучного інтелекту розглядають певні програмні засоби як інструменти, що дозволяють вирішувати завдання, які не вимагають повного спектру людських розумових здібностей. А інші навпаки - вважають, що штучний інтелект має бути моделлю розуму і точно відображати процес мислення. Безліч людей переконані, що згодом роботи замінять людей. Науковці прогнозують, що зараз машини зі штучним інтелектом допомагатимуть людині у роботі, а пізніше й повністю замінять її. Також є ті, що вимагають припинення та обмеження будь-яких досліджень зі штучним інтелектом, тому що це загрожує існуванню людства.

На мою думку, спершу необхідно з'ясувати, чи можливо сьогодні створити штучний інтелект. В світі є безліч його аналогів (голосові асистенти, роботи, програмне забезпечення для прогнозу валют і т. д.), проте людство ще не створило такий аналог людського розуму, що одночасно зможе передавати свій психічний стан, емоції, мислити, аналізувати і генерувати рішення. Немає інформації про те, які початкові дані в мозку новонародженої дитини дозволять згенерувати перший в її житті аналіз, на основі якого будуть відбуватись наступні аналізи з урахуванням сприйнятої інформації про навколишній світ за допомогою органів чуття. Ці початкові дані передаються генетично з покоління в покоління. Тому людство здатне створити лише максимально наближений прототип штучного інтелекту, дії якого будуть певним чином передбачені. Звідси слідує, що проблема штучного інтелекту сьогодні не може бути вирішена.

Допускаючи реальне існування штучного інтелекту або абсолютну можливість його створення, та враховуючи всі його можливості, можна припустити, що він негативно вплине на світ. Враховуючи тотальну всесвітню конкуренцію у торгівлі, сферах впливу, ресурсах, може бути прийняте рішення про знищення цієї конкуренції та організацію тотального контролю, адже саме це прагне здійснити кожна супердержава. Звісно, що методи, якими штучний інтелект здійснюватиме підкорення планети, будуть не зовсім сприйнятними для кожного з нас. Кожна людина наділена власною думкою, власними принципами, і вона здатна конкурувати з іншими, тобто вона здатна конкурувати зі штучним інтелектом. Цілком можливо, він знищить цю людину. Крім того, штучний інтелект може прийняти рішення про відсутність сенсу існування всього людства, оскільки підкорити його буде неможливо, а залишити попередні умови співіснування він не зможе, адже буде боятись за свою безпеку. Якщо певний суб'єкт володіє надмірною кількістю інформації та можливостями, він здатний підкорити інших суб'єктів, які є слабшими в даному розумінні від нього. Тому будь-який Супер-розум є небезпечним.